

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4043/2023
10.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Вера Седлар из ..., против туженог „ Ниш експрес“ доо Ниш, чији је пуномоћник адвокат Ненад Крстић из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2146/2023 од 02.08.2023. године, у седници одржаној 10.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2146/2023 од 02.08.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2146/2023 од 02.08.2023. године

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 3254/2021 од 08.02.2023. године ставом првим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име разлике између исплаћене накнаде зараде за време плаћеног одсуства и припадајуће минималне зараде за период од 01.07.2018. године до 10.01.2021. године исплати појединачне месечне износе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на досуђене износе разлике зараде за период од 01.07.2018. године до 10.01.2021. године изврши уплату пореза и доприноса за обавезно социјално и здравствено осигурање надлежним фондовима ПИО и здравственог осигурања РС који важи на дан уплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати укупан износ од 81.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2146/2023 од 02.08.2023. године ставом одбијена је као неосноване жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Тужилац је одговорио на ревизију туженог. Трошкове ревизијског поступка није тражио.

Врховни суд је нашао да нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија јер у конкретном случају не постоји ниједан од разлога наведених у одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) због којих би ревизију требало изузетно дозволити. Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, у циљу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, нити је тужени о томе приложио одговарајуће пресуде. Одлуке нижестепених судова су у складу са уједначеном судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у којој је расправљено питање права запосленог на исплату минималне зараде, тако да зарада, нити накнада зараде (у конкретном случају због плаћеног одсуства) коју запослени остварује не може бити нижа од минималне зараде. Циљ исплате минималне зараде је да се обезбеди заштита запослених ради задовољавања њихових егзистенцијалних и социјалних потреба, као и чланова њихових породица, што је предвиђено Конвенцијом међународне организације рада број 131. о утврђивању минималних надница и Препоруком број 136 о утврђивању минималних надница.

По оцени Врховног суда нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Сходно изнетом Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог у смислу члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбу ради накнаде штете поднео 29.06.2021. године, а вредност предмета спора је 180.604,38 динара која је испод цензуса прописаног чланом 403. став 3. ЗПП, јер не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Имајући у виду наведено, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена те је применом члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**